

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 31.

Z KRAKOWA DNIA 16 KWIETNIA 1823 ROKU WE SRODĘ.

Z Paryża d. 30 Marca.

N. Król trzema rozporządzeniami z d. 26 naprzód Radcę stanu i Marszałka polnego Decaux mianował w miejsce Vicemajora Pireneyskiego woyska Jenerała porucznika Coctlosque, jeneralnym dyrektorem kancelaryi wydziału wojennego; potem jeneralny sekretaryiat w tymże wydziale utworzył, a nakoniec intendencyią nad 16 dywizyją P. Dennié Polcił.

Wyjazd Xiężny Angouleme do Bordeaux oznaczony jest na 2 Kwietnia. Towarzyszyć iey będą Vicehrabia d'Ahout i iego małżonka, Hrabina Gontaut-Biron, Par Margr. de Vitray, honorowy iey kawaler i Koniuszy Ogueri. Spodziewa się stanąć d. 6 w Bordeaux.

Syn Xcia Belluny pojechał za swoim oycem do woyska.

Falszem jest, iakoby Fermey, szwagier Jenerała Guillemiot, i iego adjutant uwięzionemi byli.

Jenerał Guillemiot nie jest rodowitym Francuzem, ale Belgijczykiem. Od młodości był za liberalnemi zasadami i w r. 1790 jeszcze należał do powstania w Belgii. Później służył w woysku Francuzkiem aż do przywrocenia Króla w r. 1814 i wielorakich doznał przychylności do

wodów od Ludwika XVIII. Mimo tego należał wszelako do powstania w r. 1815 i był Majorem jenerałem w woysku Fouché, w którym stopniu podpisał kapitulacyią Paryża. Posiada on naywięcej wiadomości z pomiędzy officerów Francuzkich.

PP. Bignon, Lafayette, Köhlin i Voyer d'Argenson donieśli swoim konstytuentem o przyczynach, dla których nie bywał na posiedzeniach izby Deputowanych.

Przechadzce do Longchamp towarzyszyła d. 27 naypiękniejsza pogoda i mnogość ludzi i powozów była nadzwyczaj wielka.

Niepodobna (wyraża dziennik Gwiazda) opisać radości walecznych mężów, którzy mają szczęście walczyć pod rozkazami iednego z Burbonów.

Wielu młodzieńców około 20 lat mających, którzy z powodu należenia do zaburzeń pod czas wypchnięcia z izby Deputowanych P. Manuela uwięzionemi zostali, stawionemi wczoraj byli przed karną policyją, częścią, że krzyczeli: Precz z huzarami giulotyń! (rozumiejąc przez to żandarmów) niech żyje Manuel! niech żyje Napoleon! niech żyje Rzeczpospolita! częścią też, iż zerwali

się na urzędników policyi. Choffard skazany został na 8miesięczne więzienie i zapłacenie 50 Fr. kary pieniężnej, inni na mniejsze kary. Młody ich obrońca Boinvilleres tak dalece uniosł się w ich sprawie, że aż Prezes przypomnieć mu musiał, iż mówi przeciw sile zbrojnej i utrzymanie naukę samowładności ludu, gdy twierdzi, że podobne skupienia nie są buntownicze. Boinvilleres odwołał się do ustawy r. 1789, podług której skupienia na ówczas dopiero stają się buntowniczymi, gdy po trzykrotnem napomnieniu zwierzchności nie rozcedą się. Ta ustawa dotąd istnieje i jest tarczą obywatelskiego bezpieczeństwa, której Rząd przywłaszczył, ani prawego Króla nie ośmielił się znieść. Tu prokurator Królewski wniosł, aby P. Boinvilleres odsądzony był od patronstwa. Przypadkiem znajdował się obecny stary Patron Merilho, który wsparł młodego swiego kolegę zapewnieniem, że ta ustawa nie jest zniesioną. Sąd przestał zatem na napomnieniu, aby mówił tylko, ile z prawa obrona wymaga.

Zupełnie tu ucichło o buncie w woysku. Za przykład, iak łatwo utworzyć się mogą tysiączne wieści, posłuży następująca okoliczność: Kilkunastu rzemieślników przeznaczonych do służby woyska i tu ubranych, wysłanych zostało na wozach. Już ci zaraz na giełdzie rozeszła się wieść: że w woysku źle się dziać musi, kiedy na wozach poselają posłki. Z odezwy tylko Hr. Puysegur, prefekta departamentu des Landes okazuje się, że przez zwodnicze pisma i mowy usiłowano zachwiać idące woyska, ale wszystkie te podłe i wiarołomne podstępny wierność żołnierzy udaremniła.

Na dowód, że sprzymierzone Mo-

carstwa obowiązały się nie dopuszczać żadnego rewolucyynego poruszenia we Francyi, przywodzi dziennik Sporów następujący wyimek z traktatu d. 20 Listopada 1815 roku: Gdy te same rewolucyynne zasady, które ostatnie kary godne przywłaszczenie wspierały, ponowić się we Francyi mogą pod innym kształtem, i zagrozić spokojności innym krajom, przeto obowiązują się umawiające Mocarstwa: że gdyby tak nieszczęśliwy wypadek nastąpił, przedsięwziąć pomiędzy sobą i z N. Królem Francuzkim środki, iakie dla zabezpieczenia swoich krajów i spokojności Europy za potrzebne uznają, i t. d. W nocie zaś przy przesłaniu tego traktatu Rządowi Francuzkiemu cztery umawiające się Mocarstwa oświadczyły: że Królewska Dynastyia we Francyi uważaną jest za podstawę publicznego porządku.

Gazeta Francyi donosi: że nieprzychylni Rządowi ludzie z Mont de Marsan zakupowali potajemnie dla Myny żywność i przesłali.

Znajdujący się tu Hiszpanie, a między niemi Hr. Torreno, zabierają się do wyjazdu.

Z Madrytu d. 21 Marca.

(Przez Paryż.)

Na posiedzeniu Stanów d. 19 Minister sprawiedliwości przyniósł poselstwo, iż zdrowie J. K. Mei i Królowey polepszyło się. Stany trudniły się potem rozmaitemi projektami, a między innemi względem użycia żołnierzy byłej gwardyi Królewskiej do służby oyczyny.

Onegdaj z powodu odiadzu Króla cały Madryt był w poruszeniu. Wiele bogatych rodzin, które iechać chciały za Monarchą czyniły przygotowania do drogi; w zamku podobnież trudniono się

pakowaniem, tak iż w nocy d. 20 mało co kto snu się oddał. Dnia tegoż rano ulica do zamku prowadząca zapelniona była obywatelami, gdyż każdy chciał widzieć jeszcze Króla swojego i życzyć mu szczęśliwey podróży. Mieszkańcy Madrytu pragnęli naturalnie widzieć Króla i jego Dom w pośród siebie, ale widoki Ministrów i Stanów przemogły. Gdy NN. Królestwo o godzinie w pół do dziewiętej wsiedli do powozu i ruszył orszak z 20 powozów złożony, słyszeć się dały liczne okrzyki: Niech żyje Król! niech żyje konstytucya! Liczbę woyska, która zasłania podróż J. K. Mci podają do 6000 ludzi, z których około dwie trzecie części poszły naprzód dla luzowania się. Ztąd wynosiła zastona około 1800 ludzi. Pisma tuteysze twierdzą, iż po obu stronach drogi aż do Sewilli znajduie się do 22,000 milicyi pod bronią. Zastona Królewska zostaje pod rozkazami Jenerała Hr. Abisbal.

Ciało dyplomatyczne, to jest Ambassador Angielski P. A'Court, Ministrowie Portugalski i północney Ameryki, udadzą się także do Sewilli. Pierwszy już tam razem z Królem pojechał,

Ministrowie Eguia i San Miguel wyjadą za dni kilka.

Dzieła kunsztu i inne skarby w zamkach Madryckim, Eskurial, St. Jldfonso i Araniuez zostały wcześniet upakowane i będą do Sewilli przewiezione.

Posiedzenia Stanów odbywać się będą póki nie nadejdzie wiadomość, że Król przebył już Occaua, na ówezas odroczone zostaną do 16 Kwietnia, w którym dniu pierwsze posiedzenie odbę-

dzie się w Sewilli.

Jenerał Morillo wzbraniał się przyjąć dowodztwa w Galicyi, póki sprawa jego względem zdarzeń w d. 7 Lipca roztrzygnięną nie zostanie; lecz Minister wojenny posłał mu pod d. 18 rozkaz w imieniu Króla, aby rzecz tę zostawił cziasowi i dowodztwo objął.

Król nakazał, aby w 9 i 10 obwodzie woyskowym utworzone zostało trzecie odwodowe woysko pod rozkazami Jenerała porucznika Villacampo.

W górach Ronda i Sierra Morena pokazały się kupy niechętnych, które jednak ruchome kolumny rozpędziły.

W Guipuscoa wszyscy młodzieńcy od 20 do 25 lat uchwycili oręż i oddali się pod rozkazy Pułkownika Jauregui. Deputacyia tej prowincyi udała się do Briata i chce w potrzebie urządzić pospolite ruszenie.

Podług listu do Prefekta umieszczonego w dzienniku Universal pod d. 29 b. m. 60 jeźdców pod dowodztwem Jsidóra należących do korpusu Bessieres, pokazało się w Alkala o 6 godzin drogi od Madrytu, ale przez milicyią i saperów odpartemi zostali do Guadalaxara, gdzie stoi korpus Bessieres, tylokrotnie już zniszczony przez liberalne pisma głoszone. O 14 godzin drogi od Madrytu na drugiej stronie pobity został Naczelnik powstańców Palaio. Widać zatem z samego dziennika Universal, iż wszędzie znajduią się jeszcze powstańcy. (z Dzienn. Sporów,)

Kardynał i Arcybiskup Toledu, Ludwik Burbon, umarł w 45 roku życia. Był on iak wiadomo za konstytucyą. (*)

(*) Oyciec jego Ludwik Burbon był najmłodszym synem Filipa V. i także Arcybiskupem i Kardynałem, ale później porzucił stan duchowny i ożenił się z Szlachcianką Vallabriga de Roza. Ta urodziła mu troje dzieci, dwie córki, z

Z Lizbony d. 12 Marca.

Ostatnia tuteysza gazeta Rządowa zawiera wiele obszernych doniesień o zdarzeniach w Oporto i o rokoszu Hr. Amarante. Okazuje się z nich, iż rokoszanie usiłowali opanować miasto Braganza, ale przez konstytucyjne woyska odpartymi zostali. Jenerał major Teixeira przeszedł w Aguiar do fakcyjonistów i nazywa się drugim naczelnikiem *woyska odrodzenia Portugalii*. Miasto Chaves przyłączyło się w początkach z swoją osadą do Hr. Amarante; lecz podług późniejszych doniesień pod d. 8 b. m. żałowało wielu uwiedzionych żołnierzy, iż przeszli na stronę Amarantego i wielu z nich powróciło do woyska konstytucyjnego. Dwudziesty czwarty pułk piechoty, który stał w Villa - Reale i przeszedł na stronę Amarantego, wzbraniał się także słuchać dalej jego rozkazów. Podług listu od brzegów Duero składała się jeszcze jego siła z jednego batalionu 12go pułku, jednego szwadronu 9go jazdy pułku i kilkunastu kup wieśniaków uzbrojonych widłami i kosami. W głównym jego sztabie znajdowały się następujące osoby: Teixeira, Silveira, Corea i Vasconcellos. Pod Peso de Regoa chciał Amarante przeprowadzić się przez Duero; ale konstytucyjne woyska tak dzielnie go przywitały, iż musiał w góry uciekać.

Z Perpignanu d. 22 Marca.

D. 20 wszędzie na granicach naszych pokazały się woyska Hiszpańskie; przed St. Laurent de Cerda postawiły swoje strażce na przeciwko Francuzkich.

Dziś przybył tu Xzc Angouleme i kazał przed sobą stawić naczelników

woyskowych i władze cywilne. — Dotychczasowy nasz Konsul w Barcelonie, Vicehrabia Gasville przybył tu d. 16.

Baron Eroles przenosił główną swoją kwaterę do Banguls les Aspres, o dwie godziny ztąd jazdy na drodze do Hiszpanii.

Z Baiony d. 23 Marca.

D. 19 o godzinie 8 w wieczor przybył tu Xzc Reggio, Marszałek Oudinot, którego nazajutrz wszyscy officerowie stojącego tu woyska odwiedzili.

Stosownie do wydanego rozkazu przez Majora jenerała wszyscy officerowie znajdować się iak nayprędzey mają na swoich miejscach. O zachodzący tu teraz czynności zaledwo sobie wyobrażenie uczynić można: od dwóch dni jest już nawet połowa poczta urządzona.

Listowa poczta z Madrytu jeszcze dziś nie nadeszła, tylko z prowincyy Baskich. Listy z Vittoria donoszą pod d. 17 b. m. iż wszelka żywność z tej strony Ebro przewiezioną bydź ma na tamtą stronę do Kastylli, aby utrudnić Francuzom dostania żywności. — Miasta Pampelona i St. Sebastian głoszone są od 19 b. m. w stanie oblężenia; fabryki broni, &c. przeniesione zostały do Andaluzyi.

Bawiący tu i do woyska wiary nie należący Hiszpanie odebrali rozkaz udania się o 20 godzin drogi w głąb kraju lub wrocenia do Hiszpanii.

Z Bordeaux d. 23 Marca.

Wczoray w południe Marszałek polny Hr. Oudenarde lustrował gwardyie J. K. Mci i brata iego Monsieur. Dziś rano wysłuchały Mszy S. w Kościele katedral-

których najstarsza zaślubioną jest byłym Xciem Pokoju (Godoy) i syna zmarłego teraz Kardynała. Ten wystąpił przeciw Napoleonowi i był członkiem utworzonej przez Stany w Kadyxie Rejencyi.

nym i odeszły do Pau dla towarzyszenia Xcia Angoulême do Baiony.

Onegdaj przybył tu Jenerał porucznik Hr. de Bethisy, a dziś rano odiechał do St. Marsan.

Od 5 Marca nie odebraliśmy z Madrytu zwyczajną drogą żadnych listów; w krótkce ustanie zapewne związek między Francją i Hiszpanią.

Z Londynu d. 28 Marca.

Na posiedzeniu niższej izby Parlamentu d. 25 zapytał się Lord Russel P. Canning: Czyli zachodzi jaki traktat, przez który Anglii zaręczyła Ludwikowi XVIII. lub następcom jego z Domu Burbonów koronę Francuską? P. Canning odpowiedział: Pomiędzy zawartymi traktatami znajduje się jeden, który jak mu się zdaje, zawiera warunek, iż w przypadku, gdyby ostatni przywłaszczyciel (Napoleon) lub który z jego rodziny pokusił się o koronę Francuską, sprzymierzone Mocarstwa opierać się temu będą wszystkimi siłami. Sądzi także, iż na przypadek gdyby z innej przyczyny lub pod kierunkiem innych osób rewolucya we Francyi wybuchnęła, sprzymierzone Mocarstwa, a zwłaszcza Prussy, Rossya, Austria i Anglii obowiązały się umówić względem przedsięwzięć się mających środków. — D. 27 oświadczył P. Canning wyraźniej: iż po przejrzeniu traktatów dana onegdaj odpowiedź, iż zupełnie rzetelna i żaden więcęcy nie zachodzi obowiązek oprócz wymienionych. — P. Robert Wilson wyraził: iż ta umowa tyczy się zapewne tylko Napoleona, ale nie jego rodziny; ale P. Canning zapewniał, iż taka jest osnowa traktatu Paryżkiego 1815 r. jak powiedział.

D. 25 o godzinie 5 z południa przy-

był tu P. O'Gorman z listami z Madrytu. Gdy przebył granice Hiszpańskie, znalazł woysko Francuzkie w ruchu. Sądzono zatem, iż d. 5 Kwietnia stanie nad rzeką Ebro.

D. 24 i 25 były gabinetowe rady.

Król przychodzi do zdrowia, i już nie nosi ręki na przewiązce.

Z Kurasao piszą pod d. 19 Stycznia, iż Kolumbijska eskadra pod rozkazami Admirała Daniels opanowała niedawno nową Hiszpańską korwetę Maria Franciszka o 24 działach i 240 osady, która z 90 żołnierzami i 40,000 dolarami w monecie z Hawanny do Porto-Cabello płynęła. Hiszpanie utracili więc przez to korzyści, które Jenerał Morales przez zajęcie Maracaibo i Coron uzyskał.

— D. 29. —

W Izbie wyższej Parlamentu d. 24 przeszły 1) bil, mocą którego na fundusz umorzenia długu krajowego oznaczonych jest z tegorocznych dochodów 5 millionów Fun: st. i 2) pozwalający Królowi sprzedać własność swoją. Hrabia Darnley pragnął, aby więcęcy okrętów uzbrojonych zostało, ponieważ sądzi, iż przez nakazującą siłę można pokóy utrzymać. Hrabia Liwerpool odpowiedział na to: że morska siła Angielska nigdy nieznajdowała się w poważniejszym stanie jak teraz, i jednak ztąd wnosić niemożna, ażeby przez to spokojna polityka Anglii odmienić się miała.

D. 26 doniósł Hr. Liwerpool teżyę Izbie, iż d. 14 Kwietnia złoży dla wiadomości izby pisma tyczące się waśni pomiędzy Francją i Hiszpanią, wraz z ich objaśnieniem bez wymagania względem nich iey mniemania. Hr. Grey odpowiedział na to: Zacny Hrabia powiada nam, iż chce złożyć pisma wraz z wyjaśnieniem polityki, która w tej mie-

rze służyła Ministrom za skazówkę, wszelako bez żądania względem nich mniemania izby. Oddawna niedowierzała opozycyja środkom Ministrów, i niemalby powiedzieć można, iż nie znajdowali byśmy się w teraźniejszym smutnem położeniu, gdyby w Weronie zrobiono z naszej strony to, co zrobić należało, to jest gdyby przemówiono iak krajowi naszemu przystoi gdy tego potrzeba zachodzi. Lecz byłoby zawczasie o tem mówić, póki pisma złożonemi nie zostaną. Zaczny Hrabia uczyniłby bardzo dobrze gdyby skoro wiadome będą Lordom, udzielił nad nimi swoje uwagi, ażeby dokładnie o nich sądzić mogli. Przy zbliżającym się stanie rzeczy wymaga także potrzeba, aby izba uwiadomioną była o naszych obowiązkach względem obcych Mocarstw a zwłaszcza Francyi. Co do traktatów te nie są nam wzbrownemi czytać, ale może zachodzą tajne warunki przez które kraj nasz obowiązał się wspierać Francyją w niesłuszney iey wojnie przeciw Hiszpanii. W takim przypadku byłoby powinnością Ministrów oświadczyć obcem Rządowi, iż kraj nasz podobne warunki wiązać nie mogą. — Hr. Liwerpool: O trafnem prowadzeniu układów w Weronie najlepicy izba sądzić będzie mogła z powyższych papierów. Proszę tylko, aby zacny Lord, izba i publiczność nie sądziły, póki nie przekonają się, co zacny mąż (Wellington) który kierował naszymi układami w Weronie zdziałał. Zdaie mi się zresztą, iż regularnie postępuję względem tych nawet Lordów, którzy wnioskowi mojemu chcieliby nieprzyjacielską nadać oznakę. Nie ma tu żadnego powodu do kroków nieprzyjacielskich; bo te podług zwyczaju poprzedzić powinno oświadczenie, a

dla iego poparcia złożone zostaną pisma. Lecz tu wcale inna zachodzi okoliczność bo chcemy ściśło neutralnemi zostawać. Z obcemi mocarstwami, a mianowicie z Francyją nie weszliśmy w żadne tajne obowiązki, któreby sprzeciwiały się udzielonem izbie traktatom. (Tu obia- wił Hr. Liwerpool podobnie iak P. Canning powyżey w niższej izbie wypływające z tych traktatów obowiązki.) Na wniosek Hrabiego odroczyła się izba do 10 Kwietnia.

Na posiedzeniu izby niższej d. 27 b. m. Minister Canning wniósł odroczenie izby do 10 Kwietnia. Lord Hamilton sprzeciwiał się temu wnioskowi mówiąc: W teraźniejszy kryzys nie powinniżby iak 8 dni świętować, bo dłuższe odroczenie równie jest nieużyteczne iak nierozsądne. Bez przykładu ociągają się Ministrowie z udzieleniem pism względem układów z powodu waśni Pomiedzy Francyją i Hiszpanią, a teraz chce jeszcze Minister spr w zagranicznych przedłużyć to udzielenie do 14 Kwietnia. Na owczas upłyńie przynajmniej trzy tygodnie jeżeli zacznie się ich roztrząsanie. Położenie nasze z powodu zatargów między Francyją i Hiszpanią wpływa powiększey części z postępowania naszych Ministrów względem S. Przymierza, któremu właściwie cale nieszczęście przypisać należy. Coś my i co Hiszpania dożyła, jest spadkiem zmarłego pierwszego naszego Ministra (Londonderry.) Gdyby Rządem Angielskim inna kierowała polityka, byłby teraz mógł wolniey działać, i S. Przymierze inny byłoby wzięło obrot. Od czasu iak Szanowny Canning osiągnął urząd Ministra, na gadano mu wiele grzeczności z powodu iego liberalnych uczuciów i odmienne-

gołmnieniania. Ja nie zgadzałem się na to, i inni Panowie dobrze byliby uczynili, gdyby tak mądrze iak ia byli postąpili. Londonderry bronił wtargnienia woysk nieprzyjacielskich do Neapolu. Rząd Francuzki usiłuje tym przykładem nieprzyjacielskie swoje zamiary przeciw Hiszpanii usprawiedliwić. Od upadku Napoleona Rząd nasz nie potępił żadnego kroku S. Przymierza. W iakimże stosunku zostaje Anglija względem tego Przymierza? Jestże członkiem iego? W iakimże znaczeniu pokazał się nasz wysłaniec na Kongressie Werońskim, jeżeli Anglija nie jest iego członkiem? Nie należałże do iego obrad i niepodlegał większości głosów? -- Gdy Hiszpania ogłosi Releucyją lub młody Napoleon we Francyi wykrzykniony zostanie, nie będziemyż zmuszonemi wesprzyć Francyi przeciw buutowniczem planom Hiszpanii? Portugallia działa wspólnie z Hiszpanią; jeżeliby oddział woyska Francuzkiego aż do Portugallii wtargnął, nie jesteśmy innym traktatem obowiązani bronić Portugallii przeciw nieprzyjacielskiemu napadowi? Musiemy więc z iedney strony bronić Portugallii, a z drugiej iey nieprzyjaciela. Jeżeli istotnie jesteśmy członkiem Sgo Przymierza, tedy radziłbym, aby się iak najprędzey od niego odstrychnąć. Gdyby Ministrowie publicznie oświadczyli byli, iż ogłoszonych w Weronie zasad S. Przymierza nieprzypuszczają, Hiszpania nie byłaby zagrożoną. Od ostatnich dwóch miesięcy szuka Francya z umysłu pozor, aby się z honorem z tey sprawy wyciąć. Szanowny P. Canning mógłby z tey okoliczności korzystać i mężnie i bez ogródki oświadczyć się przeciw zasadom S. Przymierza.

P. James Macdonald oświadczył się z podobnychże powodów przeciw iastodniowemu odroczeniu. Xże Francuzki (rzekł) wyjechał, dla stawienia się na czele 60tysięcznego woyska, które ma wolnemu sąsiadowi nakręcić karku, dla tego jedynie, że się ośmielił chcieć być wolnym. W 24 godzinach zmienić się mogą stosunki kraju naszego z zagranicznymi Mocarstwami i dla tego nie należy na tak długo zamykać drzwi tey izby. Dotąd małośmy jeszcze zrobili i chwile, które poświęciliśmy nowemu Ministrowi, ustać powinny. Rozumie może, iż pragniemy iak szkolniki święta. Po szczęśliwem ukończeniu świąt, chce nas ucieszyć udzieleniem pożądaných papierów. Świat niepyta się o owe papiery, bo dla Anglii, która niegdy była pośredniczką świata, są tylko pomnikami naygłębszego poniżenia, czemu szanowny P. Canning zaprzeczyć nie może. Albo Anglija użyła swojego wpływu, albo nie; zeby go użyła, tedy nastąpić to powinno było zaraz na początku układów w Weronie. Ministrowie przestąpili więc swój obowiązek względem oyczyzny, względem Europy, względem świata i są kary godnemi. Gdyby Anglii wystąpiła z statecznością, któreż oparłoby się Mocarstwo? We Francyi usiłują fanatycy nakłonić króla do wojny, którą 29 części narodu przeklina. Anglii przełożenia nie były słuchane, pośrednictwo iey odrzucone, a wpływ, z którego się dawniey pyszniła wyszmiany. Z takimi uczuciami każdy Anglik przegłądać będzie udzielone papiery. Lecz czytaliśmy już jedno pismo, które jest prawdziwem wypowiedzeniem wojny Anglii. Jest to imowa od tronu Króla Francuzkiego przy zagajeniu izb. Manifest ten wypowiada wszy-

stkiem wolnem konstytucyjom woy. nę, które z innego źródła, nie z woli Monarchy wypływają. Niema żadnego wyjątku; a zatem zasady, na których opiera się nasza konstytucya, są nieważne i Dynastia Brunswicka poczytaną za przywłaszczycielkę. Serce i modły ludu Angielskiego są za Hiszpanami, niemogą być neutralnemi, gdy widzą, iż przemoc stara się przytłócić wolność i wołają przynajmniej: „Boże dopomóż sprawie Hiszpanów!”, — P. Warre zapytał się, czyli stosownie do protokołu narad d. 5 Listopada 1815 r. Poseł Hiszpański wezwany był do Werony, dla dopilnowania interesów kraju swojego? P. Canning powiedział, iż nie może nic więcej powiedzieć nadto, co d. 25 b. m. względem traktatów obowiązujących Anglią wyraził. Mówił potem za odroczeniem iżby do 14 dni, które bez głosowania uchwalono.

Odziaż P. Wellesley i jego małżonki do Wiednia odłożony został na 3 tygodnie. — Hr. Clauwilliam odiedzie w krótko do Berlina. Kiedy zaś P. Ben. Bloomfield wyjedzie, jeszcze nie wiadomo; ale słysząc, że ma być w przód na barona wyniesiony.

Wielkie zdarzenie (wyraża gazeta *Goniec*) wyjazd Króla Hiszpańskiego z Madrytu, nie-zrządziła żadney zmiany w papierach.

Wzmiankowana gazeta *Goniec* umieściła pod d. 26 b. m. list z Londynu, który między innemi zawiera: Wszyscy wygnani Francuzi lub Włochy udali się do Hiszpanii lub znajdują się w drodze i Rząd Hiszpański żoła im płaci. Jenerał Lallemand, który w tym celu przybył z Ameryki, będzie niemi dowodził. Przed kilku dniami Pułkownik Duver-

gier i Coffin z Nantu popłynęli ziednego z portów Angielskich do Lizbony dla ułożenia tam planów z Rządem Portugalskim. Z Lizbony dostać się chcą do Vittoria, gdzie Quiroga i inni spiskowi Francuzcy i Włoscy oczekują na nich. Vittoria jest główną ich kwaterą. Kto o tem wszystkim wątpi, niechay czyta następujące factum: D. 11 b. m. bryg Fanny popłynął z Gravesand do Koruny z poniżej wymienionemi osobami, z których 10 było we Francyi zaocznie na śmierć skazanych. Wszystkie były w trzech kolorowe kokardy i chorągwie opatrzone. Trzebaż większego dowodu na to, co P. Chateaubriand w izbie Deputowanych powiedział? Powyższe osoby są: Pułkownik Gauthais, Platon Valet, Mathieu, Condet, Tessier de la Motte, Quinet, Beaujeux, Meynil, Quinette de Vocho-mont, Barthelemy, Claudet, Hennequin, Chauvet, Couscain, Monier, Ponlans, Girolanco Rusca, Trombetta, Pergami, Griegi, Sismunde. Nazwiska nie są zapewne prawdziwe, ponieważ większa część paszportów jest pod zmyślonemi nazwiskami od władz Niderlandskich, Angielskich i Hiszpańskich; ale znajduje się ktoś, który gdyby zechciał wyawiłby prawdziwe ich nazwiska i powiedziałby mógł, kto im zwroci pieniądze, które za przewóz zapłacili.

Z Sztokółmu d. 28 Marca.

Słysząc, iż przyszła Małżonka Królewica Następcy tronu, Książniczka Leuchtenberg, wyładuje do Daloron.

Doktor Wallin wniosł w Stanie duchownym Seymu, aby na zaślubienie Królewica wybity był medal. W Stanie szlachty uczyniono wnioszek, aby jak nayoszczędniej udzielać szlachectwo, iżby nie zmniejszyć liczby członków konsumujących klasy ludzi. Wielu zaś z szlachty częścią na piśmie, częścią ustnie oświadczyli się, aby nikomu nie było wzbronnie przystąpienie do szlachectwa.

Tayny Bawarski Radca, Baron Böhlen, pojechał stąd na powrót do Minchen.

DODATEK DO N^{ro} 31. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 16 KWIETNIA 1823 ROKU WE SRODĘ.

Z Rzymu d. 15 Marca.

Wczoray obchodzona tu była z wielką uroczystością 23cia rocznica wyniesienia J. Świątobliwości na godność Papieżką.

D. 12 przechodził przez miasto nasze 2gi batalion Czeskiego pułku Trapp, za którym d. 13 przechodził 1wszy. Batalion ten na pobożne swoje żądanie otrzymał od oycy S. pozwolenie udania się w parady na plac S. Piotra i słuchania w Watykańskim Kościele odprawionej przez swojego kapelana Mszy S.

Zastanowienia rzecz godna, iż pierwsze teraz śpiewaczki przy teatrze S. Karola w Neapolu nie są Włoszki. Pani Mainville Fodor, pobierająca rocznie jako pierwsza śpiewaczka 63,000 Fr. jest Francuzka, Pani Fraron Glossop, pobierająca 30,000 Fr. Angielka, a 3cia Pani Funk Niemka.

Z Palermo (Sycylii) d. 6 Marca.

Wczoray czuć się tu dało kilkanaście mocnych wstrząśnień ziemi, z których jedno przeszło 20 sekund trwało, i w gmachach wielką poczyniło szkodę. Arsenał morski, pałace Luchesi i Valguarnera, Kościoły S. Anny i S. Mikołaja z Tolentinu i wiele innych domów najwięcej ucierpały. Przez obalenie murów,

i t. d. 26 osób skaliczonych, a 16 z tych zostało; pomiędzy ostatniemi znalazł się Xże Valguarnera.

Listy z Catanea wzmiankują ozaślých tam wielkich nieszczęściach, ale nie dodają, czyli przyczyną ich był wyrzut Etny lub trzęsienie ziemi.

Z Bruxelli d. 1 Kwieńnia.

D. 29 Marca Minister spraw wewnętrznych zamknął w imieniu J. K. Mci posiedzenia Stanów jeneralnych stosowną mową.

Dwor oddalić się w krótkce ma do Hagii. Minister Appellius wyjeżdża d. 10 b. m.

Rozporządzeniem z d. 7 Marca podzielił Król zachodnią Flandryą na 8 powiatów, których głównemi miastami są Brügge, Ostenda, Dixmude, Furnes, Jpre, Courtrai, Thielt i Rousselacre.

Od granic Tureckich d. 19 Marca.

Z okolic Janiny piszą pod d. 3 Marca, iż Albańczykowie, którzy stanowili osady w Arta i Prevesa, obie twierdze oddali Grekom, a kapitan Albańczyków na wezwanie nowego Seraskiera Mehmet Baszy odpowiedzieli, iż ścisło połączyć się chcą z Grekami. Skoro zaawiadł się na ich wsparciu, cofnął się do Saloniki, gdzie oczekuje posiłków i tymczasowo ma się obronnie. W mieście tem

ciągłe Chrzęścianie doznają ucisku, zwłaszcza od nadejścia tam wiadomości, że Kapitan Diamanty przeprawił się z 2000 ludzi za odnogę S. Katarzyny i Kassandrę po 3ci raz opanował. Wszystkie listy wzmiankują o wielkiej stracie w Normannie. Przez kilka tygodni ukrywano przed wojskiem śmierć jego.

Od brzegów Menu d. 1 Kwietnia.

Król Bawarski poedzie d. 1 b. m. pod imieniem Hr. Haag do Drezna, dla odwiedzenia swej córki. Matzonka jego poedzie za nim z córkami d. 2.

Założonemu przez Królową Wirtembergską instytutowi wychowania opuszczonych dzieci, złożyło miasto Sztuttgart z powodu chrztu, Następcy tronu 2000 tal. Inne korporacye i nawet prywatne osoby idą za tym przykładem.

Młody Xze Reichstadt (syn Napoleona) mianowany niedawno został w woysku Austriackim wachmistrzem. Wdziawszy mundur, pojechał do dowodzącego Jenerała i rzekł do niego: "Donoszę JW. Panu, iż N. Cesarz mianował mnie wachmistrzem.", "Sprawuy się tylko W. X. M. dobrze, a w krótcie wyżej postąpisz.", Jakóż w 12 roku życia swojego d. 20 Marca posunięty został na chorążego i przybył do N. Cesarza Dziada w mundurze, dla złożenia mu podziękowania.

W Dreźnie otworzony został kantor zatwierdzonej przez Króla Elbo-zachodnio-indyyskiej - morsko-handlowej kompanii. Kapitał iey oznaczony jest do pół miliona talarów, który zebrany bydz ma przez 2100 akcyj od 100 do 500 tal.

Z Szwaycaryi d. 26 Marca.

Popelnione z fanatyzmu morderstwo w Wildispuh nastąpiło w domu mająt-

nego włościana Petri, którego obie jego córki i syn stali się ofiarą. Najstarsza nazwana od sekty S. Małgorzącią i także prorokinią, oświadczyła wiernym iż ofiara paść musi, i gdy zostawiono iey wybór, oznaczyła własną siostrę; ale potem (i k już wiadomo) i sama się na ofiarę poświęciła. Siostra umarła na ciężkie rany. Trzecią ofiarą był brat zamordowanych siostr, który lubo srodze raniony, zostaje jeszcze przy życiu. Przy pierwszym mordzie znajdowało się 12 osób oboiej płci z różnych okolic, które w różnych miejscach potajemne schadzki miewały. Zwłoki dla dalszego dochodzenia zawiezione zostały do Zurich, równie iak znaleziona korespondencya; i inne papiery tyjące się tej sekty, które zapewne lepiej rzecz wyjaśnią. Za morderców podali się: Tochterman, szwagier zabitych siostr, z professyi szewc i zletnia niezamężna kobieta. Zamordowanie nastąpiło za pomocą samychże zamordowanych. Ukrzyżowaniu towarzyszyły i inne męczeństwa a rozbić czaski kończyło życie ofiary. Działo się na górze w obecności 4 do 6 osób, a po dopełnionym czynie zeszedli mordercy na dol do mieszkania oycy, dla doniesienia, co się stało i pokrzepienia się winem.

Nieiaiki Cortes z Zurich, który z Philhelenami pod Kephalos udał się do Grecyi, powrócił ztamąd dla zdania sprawy o położeniu tam rzeczy, która jest pomyślna.

W Bazylei ugodzono Reńskiego szypa, iak mówią za 12,000 Fr. który przybyłych z Odessy Greków zawiezie do Niderlandskich portów, z których udać się mają przez Anglią do Grecyi.

Dnia 14 i 15 Kwietnia 1823

**Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Arakowie sprzedawanych.**

Korzec	1.	2.	3.	4.
	<i>21. gr.</i>	<i>22. gr.</i>	<i>21. gr.</i>	<i>22. gr.</i>
— Pszenicy	17 — 16 15	15 15 15	—	—
— Żyta	16 15 16	— 15 —	—	—
— Jęczmienia	13 15 13	— 12 15	—	—
— Owsa	9 15 9	— — —	—	—
— Jęczm.	36 — 34	— 32 —	—	—
— Grochu	13 — 17	— — —	—	—
— Rzepak	25 — 24	— — —	—	—

U W I A D O M I E N I E

O Mechanicznej Młockarni.

W Dobrach Skrzyszowice, w Woiewództwie Krakowskiem, Obwodzie Miechowskim, dziedzicznych JW. Hrabi Stanisława Młachowskiego, znajduje się zupełnie ukończona budowa mechanicznej Młockarni, w której wymłacają się wszelkie gatunki zboża w snopie, to jest na godzinę najmniej kop 4 do 5, a rachując dzień 12 godzin, wymłocić zatem można za pomocą tylko 10 ludzi na dzień do 60 kop. Doświadczono oraz, iż młoczone przez tę Maszynę, zboże wydaje 20 ziarn więcej od ręcznej młocki. Młockarnia takowa urządzoną być może do poruszania kołmi lub wołmi, wo-

da lub wiatrem, tak, iż na przemiany, gdy zabraknie wody, nakierować ją można na wiatr, a gdy wiatr ustanie, na wodę. Na poruszenie jej wodą nie potrzeba iak iednego koła, i gdy woda jest dostateczną, można ieszcze obok niej młyn na dwa kamienie wystawić. Nadto poruszoną być może parową Maszyną, i można ieszcze przy niej sieczkarnią wystawić. Ktoby sobie życzył mieć powyższą mechaniczną Młockarnią, udać się może każdego czasu do Mechanika JP. Douglas, w Końskich mieszkającego, która podług życzenia z narzędziami i robotą kosztuje od 6 do 8000 Złp. oprócz potrzebnego do niej budynku.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek d. 17 Kwietnia, daną będzie Kome'lyo - Opera w 1 akcie, pod nazwiskiem: *Ciotka Romansowa*, którą poprzedzi Komedia w 1 akcie, pod nazwiskiem: *Bayki Krasickiego*, czyli *Puścizna*.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 29 Ciągnięciu dnia 16 Kwietnia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

71. 53. 47. 9 78.

D O N I E S I E N I A.

Wieś Myśliwczów w Powiecie Radomskim Woiewództwie Kaliskim położona, w której znajdują się wody mineralne, Publiczności ze skutków swoich od tylu lat znane, została w miesiachu Marcu b. r. sprzedana. Teraźniejszy tęże nabywca, przekonawszy się, iż z okazji dobroczynnych od wielu lat doświadczeń w zdrowiu zgromadza się coraz liczniej tamże osoby, użalały się na niedostatek iakiego w pierwszych do wygody potrzebach doznawać miały, wszelkiego dołożył starania w zaprowadzeniu we wszystkim przyzwoitego porządku. w urządzeniu Łazienek, traktierni, gdzie na porcie iedenie i tronki za nayumiarkowaną cenę dostarczone będą, a prócz tego i naywykwintniejsze obstatunki czynione być będą mogły. Także dwie Sale iedna obszerna nowo zbudowana, druga mnieysza z Bilarem służyć dla zgromadzenia się i bawienia w nich będą. Podpisany iako Rządca miejscowy chcąc o tem wszystkim Publiczność zapewnić niniejszym zawiadomia i to obwieszczenie zabezpiecza. — Dan w Myśliwczowie d. 5 Kwietnia 1823 r.

Jan Sorg. Rządca.

Niżej podpisany będąc przez Wysoki Senat Rządząc. Pisarzem Aktowym Wójnego Miasta Krakowa i jego Okręgu pod dniem 7 Grudnia 1822 roku mianowany, ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż rozpoczął Urzędowanie swoje zakładając Kancellaryją przy ulicy Kanowney Nr. 169 w Domu W. JX. Kanonika Ludwika Hrabi Bystrzonowskiego.

Leo z Pszczolek Rawicz Pszczółkowski.

Nro. 29973 — 34788. Libr: 485.

Kommissyia Woiewództwa Krakowskiego przywudzając do skutku Postanowienie S.O. Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 8go Stycznia 1818 r. w przedmiocie zalegają-

tego w reszcie szacunku na Dobrach przez bywshy Rząd Ces. Król. Austriacki sprzedanych, zapadłe, w myśli więc Artykułu 4 tegoż postanowienia, nadto w skutek Re-skryptu Wysokiej Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, z dnia 30 Września r. z. Nro 34,306 wyszłego Dobra Zagorzany w Obwodzie Stopnickim i w tutejszym Woiewództwie położone, a dotąd w posiadaniu W. Józefa Goczalkowskiego bądące, które mu pierwotny od bywshzego Ces. Król. Austriackiego Rządu nabywca W. Wincenty Jurkowski odstąpił, iako Rządowi na teraz Królestwa Polskiego tak wresztującym szacunku iak niemniej w prowizyi zadłużone na publiczną sprzedarz w dziedziczne posiadanie na szkodę i rezyko dotychczasowego posiadacza ogłasza i dla tego każdego mającego chęć Dóbr rzeczonych prawem własności nabycia, tu do Bóra Kommissyi Woiewódzkiej na dzień 15 Czerwca r. b. godzinę 9tą ranną iako terminie odbydź się mającey publiczney liytacyi wzywa. Główniejsze warunki do sprzedarzy Dóbr rzeczonych stanowią się następujące:

- 1) Cena fiskalna pierwszego wywołania do Licytacji bierze się na zasadzie Kon-traktu z byszym Ces. Król. Austriackim Rządem zawartego w Summie Złp. 65,779 gr. 17 na monetę grubą Kassową obrachowaną.
- 2) Summy tej dziesiąta część iako Vadium kaźden licytować chcący przed rozpo-częciem Licytacji w gotowiznie podobneyże monety złożyć iest winien.
- 3) Naywięcey ofiarującemu dziedzictwo Dóbr rzeczonych przyznany będzie, nie-przedzey iednak, dopoki zatwierdzenie punktów Kontraktu przed Pisarzem Aktowym spi-sać się mającego przez Rząd Naywyższy nie nastąpi.
- 4) Pomimo przecieź tego naywięcey ofiarującego, protokół licytacji od daty iego zamknięcia obowiązuię, Rząd zaś Kraiowy, od zawarcia Kontraktu.
- 5) Niedotrzymujący punktów Protokołu licytacji utracą całkowicie Vadium, ale oprócz tego niedobór z dalszey licytacji, w zgłędzie ofiarowanej przez niego Summy u-ważany wynikający na majątku iego poszukiwanym będzie.
- 6) Naywięcey ofiarujący zaraz po zamknięciu protokołu Licytacyinego, obow-żanym iest złożyć w Kassie Główney tuteyszey summ Złp. 23,536 gr. 14 iako resztujący szacunek Dóbr rzeczonych, z promizyą po dzień 1 Lipca r. b. wyrachowaną, która iednak, iezeliby wcześniej płaconą byia potraci się, oprócz tego.
- 7) Winien także będzie zaraz naywięcey ofiarujący w właściwey Kassie obwodowej zapłacić wszelkie z Dóbr tych Skarbowi zaległe podatki, nadto.
- 8) Zwrócić koszt a Rządowi odbytey Licytacji, a pozostałą resztę dotychczasowemu właścicielowi powrócić.
- 9) Dobra te oddane zostaną przysztemu Dziedzicowi w tych samych granicach, z iemiż samemi użytkami, niemniej ciężarami, iak ie dziś W. Goczalkowski posiada, zresztą
- 10) O dalszych warunkach, kaźdemu chęć mającemu licytowania zostawia się wol-ność w Bórach Kommissyi Woiewódzkiej przekonania się. — Kielec d. 20 Marca 1823.

Radca Stanu Nadzwyczajny

P R E Z E S

(podpisano) Wiclogłowski.

Sekretarz Jeneralny

(podpisano) Zamoycki.

Podpisany Notaryusz publiczny w moc Rezolucyi Wysokiego Trybunału I. Instan-cyi Rzeczypospolitey Krakowskiej z d. 16 Grudnia 1822 r. do Liczby 4112 wyszley za-wiadomia Publiczność, że Ruchomości po J. p. Benedykcje Schmidt, iako to: Kosz-towności, Srebra, Futra, Suknie, Pościel, Bielizna, Meble, Tombak i Mąsiądz, Cyna, Szkło, Faïans, Stolarszczyzna i sprzęty Domowe, Żelazo, Książki i Effek-ta opałowe d. 16 Kwietnia r. b. o godzinie 10 ranney w Krakowie przy ulicy Roża-ney pod L. 614 za gotową zapłatę sprzedawane będą. — Po ukończeniu której Ruch-omości, iako to: różne gustowne Meble machonowe i z innego drzewa, Zegar ścienny re-petier, Srebra stołowe, Lustra i różne sprzęty Gospodarskie, w Krakowie przy Szcze-pańskim Placu pod L. 362 za gotowe pieniądze sprzedawane zostaną, na którą chęć li-cytowania mających zaprasza. — W Krakowie d. 10 Kwietnia 1823 r.

J. Rogalski, Notaryusz.